

Radim Tchorz

Znáš průběh (24/5 19:01h.)

Brodíš se bažinou,
propadáš se níž.
Však se vztyčenou hlavou,
až se jednou utopíš.

Je pár pevných bodů,
ale ty jsou bezmocné.
Všude vidíš vodu,
není pomoc, ne.

Naposledy milovat,
naposledy doufat.
S tebou se radovat,
nežli si zoufat.

Torpédo (léto 2006)

Pluje rychlostí blesku,
až najde cíl.
Mohutnost třesku,
cíl tu byl.

Nenechává stopy,
jen hromada sutin
Síla potupy, onen splín.

Vystřelí mozek,
to už nebudeš.
Všechno půjde,
ale bude pozdě.

Alias (léto 2006)

Rozverná láska
alias divočina
Přes oči páska,
alias kocovina.

Mění se život,
alias životní styl.
Opojen láskou
alias láskofil.

Nejde nic dělat
alias bezmoc.
Jen dál čekat
alias mrtvo

Jen málo (30/8 6:39hod.)

Nekompromisní a neoblomný.
Jsi ve světě lži a falešných.

Více tě stojí
opravdová pravda,
hodně sil.
Své zdraví do banku dáváš,
rád bys normálně žil.

Přehodnotíš svět,
nepomůže.
Idiotů slet,
hrají si s tvým torzem.

Být silný (léto 2006)

Zas zatínáš pěsti,
začíná nový den
Odchází štěstí,
nemáš na výběr.

Jen to, co je
Nikomů nikdo, ať není zle.
Zažitý systém,
přece jsi silný.
Milý k lidem?
Na to nejsou zvědaví.

Bez názvu ..18/9/ 8:23hod. (z nemocnice)

Tvá cesta nemá cíl,
ani ty ho neznáš
V duchu jsi snil,
že vyhráváš.

Zůstaly vzpomínky,
můžeš vzpomínat.
Jsi takhle malinký,
snad nechceš otravovat?

Jen pár dní a pak zase.
Tehle život všední,
nejsi prase.

30/9 7.52h.

Reál

Setkáváš se s bezmocí,
charakter silou nenarovnáš.
Pocity toužební,
pachuť v puse z toho máš.

Stovky lidí,
stovky povah
Za penězi slídí,
co z člověka?

Zbývá už jen rakev,
přání mnohých
V truhle ležet
a bude klid.

4/10 9:36h.

Ztuha

Jsi tu,
tak žiješ
Ze snu – bliješ.

Chceš žít,
jen ztuha.
Život ztrácí hodnoty,
jenom duha.

Litují,
utěšují
a co z toho?
Ukazují

kde má smrt
domov.

15./10 8.35h.

Asi

Mám prázdné ruce,
plnou hlavu nápadů.
Bolí mě kůže,
ale pořád jdu.

Asi jdu kolem,
asi mě mívá.
V očích těch volem,
prý ještě chvíli.

Asi už nemůžeš,
asi umíráš.
Na obzoru průser,
čas ukrást.

Jen ústy

Dereš se životem,
prostě žiješ.
Pereš se s osudem,
ty nejsi snem.

Obdivuji tvoji krásu,
dávám ti ruku.
Než pod rty klesnu,
na chvíli věřit slovům.

Líbat siluetu,
kterou hledím.
Navzdory zlu.
Boj co svádím..

31/10 17:01

Hotel Sen

Dveře dokořán,
vkusné běhouny.
Vstřícný personál,
k lidem lidský.

Naprostá idyla ,
jen nějaké maličkosti.
Blbost tu umírá,
plní se ti sny.

Úsměvy nic nestojí,
jsme přece lidí.
Polibek najde cíl,
v těžkých chvílích.

2/11 14:40

Únik

Jsou i chvíle krásy,
pořádně je užívej.
Na chvíli opusť ty hloupé žvásty a rozjímej.

Závoj něhy halí mysl,
křehké myšlenky.
Známý hlas zas život vdychl,
led je tenký.

Mícháš růžovou,
i když zrovna není.
Unesen chvilkou tou,
za pohodu bys dal jmění.

4/11 14:18

Zjizvená tvář

Pod vrstvou prachu tvrdá zem,
pády bolí.
Hlínou jsem a život tvoří.

Oči chtějí vidět,
nastavuješ tvář.
Uši chtějí slyšet – nejen slova zlá.

Nůž proniká do tváře,
všude krev.
Vyřčen ortel,
skrýváš vztek.

Jiná dimenze

5/11 10:24

Klíží se ti oči,
proplouváš vesmírem.
Přání tvůj sen zdobí,
ať žije tvůj sen.

Pohlazení je tu běžné,
vlídné pohledy.
Problémy jsou tu směšné,
nekonečné dohledy.

Jiný úhel chování,
jiná dimenze
Bez blbých řečí,

bez averze.

Heavy metal

Žereš tuhle hudbu,
ten kovovej styl.
Ať prý držíš hubu,
že už jsi tu byl.

Prožíváš s ním všechno,
nejlepší kámoš.
Agresivitu a vzdor,
zdravou míru v sobě nos.

Metalu je hodně odnoží,
tenhle ti však učaroval.
Tvou krizi prolomí,
báječný heavy metal.

Přistáváš

Problémy se kupí,
už to nezvládáš.
Nebaví tě být druhý,
muzikou to maž.

Každý tón tě klidní,
je to prostě ono.
Hráči ti jsou vlivní,
s nima je to v poho...

Tady přistáváš,
rozloží tě.
V limbu zůstáváš,
objevíš den.

Nevlídno

Zpocené čelo,
nejistý pohled.
Co by to chtělo?
Živý nezájem.

Čas je neúprosný,
tečou slzy.
Jsi nezajímavý,
někdy i drzý.

Slzy tečou,
vpíjí se do textilu.
Snahy se vlečou,
kde hledat sílu?

19/11 21:07 h

Stejná štace

.
Stejné boty,
stejná tvář.
S pocity,
co dobře znáš.

Prázdnost v ústech,
blbé kecy.
Pořád stejná štace,
už nebaví.

Spouště vyčníší,
toť problém.
Na oplátku slíbíš,

tvá čest.

21/11 16:33

MIČ

Nástrahy zvládáš obstojně,
to je fajn.
Vypadat jak nemluvně,
mlčet a lhát.

Cizí lidé,
kolem zima.
Jsou svým stínem,
lidskost umírá.

Kreslíci mráz,
studená vločka.
MIČ a budeš náš,
naše pravidla.

2/12/06/12:37

Sterilizace

Kočka jako hrom,
svlékáš ji očima.
Výhružný zvon,
se svázanýma nohama.

Pořád je to horší,
Totální sterilizace.
Okolí jen mlží,
dokonalá izolace.

Potomek tu je,
Aspoň něco.
Dál ve čtyřech zdech,
vyčerpáno.

Každodenní chleba /02.12.07

Natažená ruka,
Spousta keců.
Nervy hýbá,
Tvář osudu.

Jsi ještě člověk?
Kolem jen prázdno.
Zlých nálad slet,
Smrtí rouno.

Procházíš zdi,
Jak jinak?
Svůj jenom s ní,
můžeš být stár.

4/12/06 7:18

Začátky

Jako mladý – sledoval jsi hitparády
V jednom ses zhlídl,
názor sis spíchl.
Tvůj životní styl,
časem ses vyvrbil.

Broken heroes (čti brouk hirous) a skupina
Saxon.
To je srdcerváč,
s tím jsi začínal.
V rukou kytara,
neúspěšně je kopíroval.
Na pražcích pot a v hrdle sklo.

Tvoje kultovní,
vůbec první.

Znáš velký idol,
jmenuje se Biff Byford.
Saxonu páteř,
smysl v tom najdeš.

4/12/06 17:00

Nespíš

Zavíráš do pěstí,
cos nestihl!
Drtíš v kleštích
odsouzené osudy.

Kol se děje křivda,
snad ve všem.
To ti moc nepřidá,
radši se nedívej.

Máš oči otevřené
a to je chyba.
Musíš kývat souhlasně,
jak vlastně vypadáš?

10/12/06

Vášeň

Tak jsme tu zas,
Rozvířit vám adrenalin.
Jsme tu jen pro vás,
Osvětlit tvůj stín.

Tahle muzika je naše,
je napořád v nás.
Je to vášeň,
Blízký hlas.

Vlny fanoušků a příznivců tvého hlasu.
Každý tón tebou hnul,

výživný díky basům.

2/1/07 12:33

Lítáš

Nad vším, co děláš,
je tvůj duch.
Kecat si nenecháš,
nejsi žádný pluh.

Jsi svůj,
to snad chápou!
Nejdeš dolů,
jen za láskou.

Únosce tvého těla,
tučné výkupné.
Bojuješ s duší reka,
značně unaven.

2/1/07 12:32

Oprátka

Stojíš na špičkách
a pomalu se dusíš.
Obětuješ vzpomínkám,
myšlenky jen tušíš.

Trpíš snad neprávem,
brzy zhasneš.
Ortel vyřčen,
všechno spláchněš..

Závidíš akrobatům,

jejich bezbřehý pohyb.
Občas páteř bez obratlů,
můžeš jen slovy.

7/1/07 8.41 h.

Jsem tě plný

Obnažíš svou siluetu
a kráčíš vedle mě.
Fyzickou nahotu,
krásná je duše.

Chutnáš mé rty
a já tvoje.
Společné sny,
ať spolu jsme dále.

Nevýrazní,
snad druhým.
Vzájemní,
ostatní jsou dým.

17/1/07 21.38 h.

Dlouhé dny

Nic nemá význam,
ploužíš se prázdňem.
Bílá je síla,
den začíná jen ránem.

Jen my dva,
krásné chvíle.
Vysněný snář,
už ne bez tebe.

Prázdné dny,
když tu nejsi.
Chabé sny,

no tak vejdi...

21.1. 22.55

Propadáš se

Kolem běží život,
nebere tě do party.
Nepřijdou, komu záleží?

Pase se tu smrt,
dobrá pastvina.
Nic nenaděláš,
jen pryč cesta.

Rozum ještě máš,
využij ho pro sebe.
Kalí ti hlas,
je to dané.

Sám

Šedivá opona mraků,
kapky deště zkrápí tvář.
Řev všudypřítomných ptáků,
mokrý tvář není tvá.

Vzpínáš ruce k nebi,
nevěříš.
Ostatní nevědí,
nikomu nesvěříš.

Jdeš s plnou hlavou spát,
ještě se vejde.
Zítra se zas prát,
máš svůj směr.

Kouzla a čáry/2/2/07 17:34

V hustotě snů a představ,
žiješ v tom světě.
Iluzí se rychle zbav,
kde by bylo lépe?

Nezáleží na nikom,
všechno psychika.
Mezi prsty prošlo
- kus tvého života.

Tolik prázdných minut,
tolik prázdných chvil.
Tyto daroval si stínům,
ty jsi pochybil.

2/2/07 18:28

V hlubinách

V moři touhy,
s pravidly sluhy.
Ponížení a neúcta,
nenávisť narůstá.
Snad to chtějí,
je to pořád horší.

Vleče se okamžik,
z pozitiva se stává mžik.
Světlo nikde nesvítil,
všechno tmu zastíní.
Jen tvá prázdná ústa
místnost pustá.

Unavuje tě tvá víra,

pomaličku zmirá.
Klesáš stále níž,
smrti se nebojíš.
3/2/07/18:05

Jeden den

Počasi je nevlídné,
Obloha spustila déšť.
Mrtvola se nehýbe,
Staneš se jí též.

Píšeš na orosené okno:
„Proboha, chci žít!“
Vše dobré jen na oko,
nepomůže klít.

Musíš pryč,
To je jisté.
Sám nezměníš,
Zas duše zkysne
(prosim dostaň mě odsud)

4/2/07 21:31

Prokletí

Mraky vytvářejí obrazce,
co nebem jdou.
Svázaný v kazajce,
bloudíš tmou.

Ani podle hmatu,
nic nevidíš.
Nasloucháš žvástům,
co pro tebe nic neřeší.

Škaredá kletba,
jak z toho ven?

Nepomůže lať,
co vlastně zbude?

6/2/07 20.52

Železná panna

Vévodí situacím,
nezná soucit.
Mozek je pro ni věc stupidní,
kolem krouží.

Bez srdce,
studené ruce.
Zrezaví v řece,
setrvá věčně.

Je jen tvou věcí,
chladná a zákeřná.
Vzhledu se děsíš,
její oči zla.

3/3/07 10.53

Ledové království

Vše ovládá chlad a mráz,
zima všude.
City potlač,
nejsou na místě.

Zmrzlý hrot dobře bodá,
nebere si servítky.
Svědomy nehlodá,
nic nevezme klid.

Jednoduchost v myšlení,
přece ledové království.

Nepomůže běsnění,
duše týrání.

9/3/07 17.24

Země zaslíbená

Všechno je tam přirozené,
pohlazení bez falše.
Věci dosažitelné,
nikdo růžově nelže.

Kašpárkov je neznámou,
má to smysl.
Upřímnost je fontánou
a lidé
jsou lidmi.

Nezáleží na celebritách,
ale opravdu na lidech.
Hamižnost je komická,
nevšímavě míjí tě.

9/3/07 17.25

Sníš

V očích touha,
ruce prázdné.
Čas není sluha,
život vážne.

Uspí spánkem zapomnění,
najdeš jejich směr.
V pravdě to není snění,
nucené ber.

Zadupou v tobě člověka,
podle osnov.
Jejich pravidla,

pustý ostrov.

10/3/07 12.45

Apatie

Mraky se honí,
čekáš déšť.
Pořád čekáš víc,
snad přežiješ.

Mrtvý brouk,
už nepotřebuješ krovky.
Psychoblok,
nenecháš se zlomit.

Máš svůj svět,
ostatní je apatie.
Jak bylo před,
vezmi si mě, světe!

12/3/07 8.30

V davu

Jdeš sám,
nevíš kam.
Utopen v myšlenkách,
ztracen v dálavách.

Stovky tváří,
osudy lidí.
Znuděné tváře,
těžké krize.

Otvíráš ty hlavy,
čteš problémy.
Chybí úsměv,

tváře dlužné.

31/3/ 07

Vlak touhy

Věty bez konce a sny,
co nemají smysl.
Tužby pitomce,
co se nikdy nesplní.

Mrakodrap myšlenek,
češou hvězdy.
Naděje výhonek,
život není přesný.

Zůstaly vzpomínky,
z emocí maska.
Ze snů zůstatky,
kolem jde láska.

3/4/07 18:28

Vykoupení

Přehlíží tě v davu,
okoukané tváře.
Vzhledem ke svému stavu-
-vnímáš celkem draze.

Vyfoukaná hlava,
myšlenky větrem jdou.
Budoucnost budiž plavá,
všechny panny jsou.

Balík peněz,
všechno bys dal.

Žádné tělo není nerez
ale ještě jsi neprohrál.

4/4/07 20:01 h.

Černá vrána

Tvé kroky nemají směr,
tvá chůze nezná cíl.
Špinavé výlohy skel,
i ty by ses rád očistil.

Nasloucháš šumění listu,
vánek hladí tvář.
Břemen tíhu
– odnáší hejno vran.

Mávnutím křídly vše změnit,
podat černé peří.
Nástrahám čelit
a být pořád svěží.

4/4/07 21:22

Slzy

Prsty objíždí dělo,
Hledají svůj cíl.
Dovolíš jim všechno,
brouzdáš vášní.

Lítáš,
toužíš
Na očích páska lásky.
Blázníš, šílíš.
Realita v dáli.

Už znám tvé slabiny,
užijeme si to.

Utři slzy, jsi moje zlato
dobrou noc....

5/4/07 18:02 h.

Představa

V dálce hučí moře,
vlny se tříští o skálu.
Dívka odděná spoře,
K tobě běží z dále.

Objímá tě,
Tiskne na svá ňadra.
Je to jen sen,
Za chvíli procitáš.

Nastává tvrdá realita,
písek pěkně hřál.
Zas starosti života,
Musíme jít dál.

6/4/07 18:10 h.

Moje myšlenky

Z oblohy se spustil déšť,
Z očí prší též.
Tvé prosby jsou marné,
Jen ty mě vždycky dostaneš.

Chci v tobě dál číst,
Nemáš jeden list.
Je spousta míst,
Kdy bych tě chtěl sníst.

Spí ve mně energie,
Ať i do vás se vpije.
Ať jedovatá zmije,

Ve svém teráriu hnije.

7/04/07 18:56

Hvězdy

Staví se pódium,
chystají aparaturu.
Poslední přípravy,
než se ozve kytar zvuk..

Trochu obavy,
dlaně se potí
Fanoušky pobavíš,
prima představení.

Decibely řvou,
je to pravá bouře.
Živí hudbou,
vždy můžeš.

8/4/07 11:24 h.

O něm

Věříš v osud,
To je tvá víra.
Spoléháš na svou sílu,
V tom je tvá síla.

Nepotřebuješ faleš,
Všechno se dá vysvětlit.
Po prázdných hlavách se projdeš,
gesta chtějí nutit.

Jen rozumná realita,
víc nebereš.
Tvář života,

do iluzí nepůjdeš.

9/4/07 17:04 h.

Už to šlo!

Tvá mysl klidně odpočívá,
byl to náročný den.
Špínu z těla smýváš,
pliveš poslední hlen.

Kasíruješ události,
zkoumáš slova.
Zase zkušenější,
nikdy nechceš prohrát.

Zavřeš oči
a jdeš spát.
Hluboké vzdechy
odpočíváš

12/4/07 10:13 h.

Okřídlená ryba

V říši snů a postav,
dovolíš dnům,
dovolíš,
dovolíš dozrát.

Vidíš to docela přesně,
i přes tu hustou tmou.
Do zůstatku se ti nechce,
osud životu.

Natažené ruce k nebi,

vzýváš spravedlnost.
Prstem do vzduchu napiš,
jak zasahuje bezmocnost.
12/4/07 10:14 h.

Otisk dlaní

Den zatahuje závěsy,
vše se do tmy halí.
Zbytečné jsou protesty,
co přiletěly z dále.

Uléháš k spánku,
zavíráš oči.
Odstavný pruh,
tvůj vůz tam stačí.

Natáhni ruku
a dlaní si vše osahej,
nebo vezmi gumu
a vše vymazej.

19/4/07

Závrat'

Myslíš na ni,
na vše kolem.
Přetvářce se bráníš,
hrdosti stavíš totem.

Tři plné dny
a ukážu svou cenu.
Lidskosti se dvoříš,
bez větších účinků.

Už znáš lásku,
ale může být líp.
Život ti uštědřil ránu

a to není vtip.

16/4/07

Polemizuješ

Znáš ty chvíle,
kdy připadáš si neohrožený.
Na dosah cíle,
kořist pro ženy.

Běh času zabíjí,
bere všechno s sebou.
Vyhovět ti neumí,
mnohdy opojí tě krásou.

Rozčiluješ se zbytečně,
nejsi sám.
Tváříš se netečně,
nedobytný chrám.

Osamocen

Prstem do písku,
píšeš její jméno,
je ti smutno
Jak na louce stéblo,
jednou ho utnou.

Vůbec nemáš žádné pochyby,
asi je z jiného světa.
Jako i ona věříš jí,
světlo ti do života vplétá.

Tisíc vůní má duše,

otáčíš stránku.
Otvíráš dveře,
silný proud
Konstalace

Jdou kolem,
ty je nevidíš.
Ohánějí se Bohem,
radši neslyšíš.

Zavřený v kleci,
sleduješ dění.
Maska na duši lepí,
nech si zdát o ní.

Vlci dotírají haldoví,
chtějí tvou krev.
Čemu se asi smějí?
Ty už nemáš na výběr.

18/4/07

Bez názvu

Stojíš ve frontě na smrt,
na každého se dostane.
Razíš cestu pro svůj pluh,
kolem řeči prolhané.

Ptáci hladí vzduch,
nezajímá je tvůj problém
Každý má svůj pruh,
každý řeší po svém.

I lásku musíš řešit,
jinak vyvane.

Pevnost jsi dobil,
odměna tě nemine.

19/4/07 18:04 h.

Ženská

Křehká skořápka
a pod ní svůj svět.
Vůbec ji neznáš
a potkáváš ji tisíc let.

Co odráží se v jejich očích,
snad tě k sobě pozve.
Nejradši slyšíš její smích,
dny s ní jsou pro oba plodné.

Ruku v ruce
jdete svým směrem,
určuji možnosti
Není zvědavá chtíčem,
čím duši naplníš?

20/04/07 18:21 h.

Glans

Kapela v těžkém režimu,
co chtěla napodobit svoje modla (y).
Politickou svačinu
a jen samá fronta.

Chvíli hráli jako jiní nadšenci,
pak to vzdali – do zbraně je povolali.
Starý příběh,
osudy mnohých

Už jsi velké dítě,
jen vzpomínky.

21/04/07 13:22 h.

Samet

Sníš o dětských hrátkách
a užíváš si to.
Stav po prvních láskách,
každého nemoc.

Zkusit se má všechno,
ale s mírou.
Chyť chvíli úsměvnou,
než uteče dírou.

Rukama si věci osaháš,
chtěl bych ti být blíž.
Bez oděrek být se snaž,
ať splní se ti sny.

21/04/07 15:31h. GLANS

Svýma očima

Rozhodně vím,
že dvě jsou dvě.
A dobře už znám,
co je svět.

Rád mám lidi okolo,
doufám, že tu jsou od toho.

Pod kůží náš song,
citově nejsi plonk.
Ruce se potí,
oči vše fotí.

Bavíme vás kvalitním rockem,

ostatní jde chvíli bokem.
Svým očím věř,
není to lež.

21/04/07 16:20 GLANS

Čarodějnic rej

Vykrádají lidská těla,
jejich činnost je dost bdělá.
Kočky k pohledání,
aspoň nikdo nezacílání.

Košťe mezi nohama,
možná letí za váma.
Stále po vás touží,
neustále zkouší.

Opíjí tě rohlíkem a tvrdí,
že je to jen sen.
Zamotají hlavu,
do beznadějného stavu.

22/4/07 12:00 h. GLANS-původní verze/zpěv

City

Kdo by zabil,
nezná cit.
Kdo by nezabil
miluje líp.

Co život obnáší,
to málo jest.
Horkost roznáší
ten,
kdo nezažil milostný křest.

Kdosi řekl:
láska – dvou
krásný vztah.
Láska je skvostná,
láska je vrah.

Však zabij duši některých,
kteří se zklamou
ve svých nejbližších.

23/4/07 11:29 h.

Koza

Ukotvil´s ji u kolíku,
s plným vemenem.
Nemá oči díků,
mlíko chce ven.

Její starý hodně smrdí,
vždyť je to cap.
Rohy, trky tvrdí,
z bobků staví hrad.

Na pastě si blaží,
neodejde ani na chvílku.
V košíku na pláži,
nebo na řetízku.

23/4/07 18:01

Čertice

Láká tě chlupatými údy,
musíš být stále tvrdý,
teprve pak,
můžeš být na sebe hrdý.

Dlouhý vláčí s sebou ocas,
nemá ráda tu oblast,
když duše chodí krást.

Ze ženské má akorát prsa,
stejně je má chlupatá,
vadí jí při čertovských pózách.

Jazykem tě ošálí,

tělo odhalí a
pošle do dále.

24/04/07 15:43

Ze všech

Nejohavnější
a vlastně i nejhorší
Dost odlišný
a přece podobný.

Vždycky svůj,
odpočítávání dnů.
Kde bys nebyl cizí
a zpocené dlaně zmizí.

Hledáš stupeň odolnosti,
práh bolesti.
Duševno je pro ně nic,
uvnitř křičíš z plných plic.

24/4/07 20:08

Táhneš

Ve tmě slyším tvé kroky,
v očích štípe dým.
V hlavě jasné bloky,
na tvá slova hledám rým.

Táhnou ptáci,
táhneš i ty.
Zoufale plaší,
chrání poberty.

Tvou krví zmáčen osud,
té krve je trochu moc.
Přihlížíš svodům,

problémům rost

26/4 8:27 h.

Váhy

Bojíš se rozbřesku,
jsi služebník dne.
Facek, jak potlesku,
co osud ti uštědřuje.

Váháš, ale nemáš moc času,
síla v rozhodnutí.
Okolností nedrží basu,
rozhodnutí kolem proletí.

Ve znaku máš ryby,
ale máš beraní hlavu.
Nápravu slíbí,
ale nechají v tomhle stavu.

26/4/04 8:28 h.

Šero

Slunce obšťastňuje paprsky
druhou polokoulí Země,
krajinu pokryla tma.
Z hlubokých ran teče krev,
otvírá se i jizva staletá.

Úsměvem drtíš negativa,
jen chvilková záležitost.
Pravda tiše zpívá,
najít sílu a moc.

V šeru obrysu se ztrácí cíl,
v šeru noci přemýšlíš.
Na cestě tvůj stín,

Dívat se chceš dál a výš

28/4/07 11:48

Realita

Ústa připravená k polibku,
v dlaních něhy.
Dny věnuješ představám
a snům
V tomhle ti nepomůžu.

Jsi tady,
myšlenky daleko.
Poslouchat kecy,
ústa jedou na prázdno.

Uvnitř to hraje,
harmonie daleko.
Tvůj letoun má špatný směr,
náhle je z drozda kos.

28/04/07 19:32

Přežíváš

Balónky naplněny heliem
- letí k nebi.
Mnoho je pro tebe snem,
třeba normální žití.

Chrání tě víra,
co je v tobě.
Samotná síla –
- pro tvůj svět.

Musíš sám –
- jít si pro šanci.
Peklem být hnán,

bez řečí.

Dívat se pravdě do očí,
uhýbá pohledem.
Ráno se nevzbudíš,
jedeš tím vlakem

29/04/07 19:26

Intelligenční quocient

Daleko je brána logiky,
o rozumu nemluvě.
Posloucháš tóny písní,
hudba působí léčivě.

Výstavka mrtvol a lidí
s jednoduchou myslí
Duši umoží,
možná byli chytří.

Nic nechápeš,
jsi asi jiný.
S osudem na steč,
hledáš svaly.

30/04/07 8:01

Písek v očích

Po dlouhém dni je tu noc,
fádní den.
Drtíš zlé světlo,
bráníš se.

Utlumíš své chování,
v rámci možností.

Už nemíváš podání,
zhnusen od kosti.

Určitě se neztratíš,
není to lehké.
Zvenku zlatá mříž,
uvnitř není stejné.

30/04/07 12:44

Zaprodaná

Vychází slunce,
ty jdeš spát.
S ďáblem obcuješ,
s peklem si hrát.

Dávno už nejsi v tomto světě,
jen tvé vzkazy.
K zoufalství dožene,
jiným půjčíš klín.

Nové oběti,
kolem kaluže krve.
Platíš vlastní krví,
tvůj dotek.

Bez názvu

Tváře se na sebe smějí
rty se potkaly.
Ruce se nervózně chvějí,
verše tu dopsaly.

Sleduji tvé nohy při chůzi,
tvou siluetu vidím všude.
Oživlé múzy,
rozlety jiných jsou chudé.

Rozjetá v kolejích,

kde výhybka není.
Jsi můj smích,
jsi moje snění.

30/4/07 17:55

Nech trávu růst

Suchá prasklina v zemi,
do které padáš.
Všechno pozbývá ceny,
ty to nevzdáváš.

Tráva roste vzhůru,
touha taky.
Přivázán ke kůlu,
jen černé mraky.

Vyprovokuj déšť,
ať se tráva zazelená.
Bloudíš snem,
zas si odřeš kolena.

30/04/07 21:09

Vlnobití

Krouží křídla dravců,
hledají potravu.
Kroky kolemjdoucích chodců,
spálit obavu.

Obležíš Zemi s hlavou v oblacích.
V lásce kroky,
to neřešíš.

Dívat se do očí všem,
mít zdravé sebevědomí.
Den není dnem,

nebýt naivní.

01/05/07

Pronásledovaný

Mraky po obloze svižně plují,
připomínají zvířata.
Draci zalezou do svých slují,
Země je kulatá.

Uhýbáš očima,
uhýbáš tělem.
Všude tě našla,
jsi s ní spolčen.

Máš výdrž,
hlavně s ní.
Vyhýbáš se zmatkům,
doba zúčtování .

(o RS)

2/5/07 13:18

Rána pod pás

Je silný vítr,
víří se prach.
Divný stín,
máš pocit, žes to vzdal.

Točí se ti hlava,
uvnitř tupá bolest.
Ostří tě stále bodá,
beznadějně.

Mizerná partie,
míří pod pás.
Jednou tě zabije,
poutá tě provaz.

3/5/07 17:58

Ovlivnění

Tvoje tělo vzdoruje větru,
přival zloby.
Vypínáš kérku,
zlostně skřípeš zuby.

Hledíš nikam,
prostě jen jsi.
Do dlaní chytáš čas
a máš úspěchy.

Obličejí vryté vrásky,
daň za život.
Se sebou uzavřený spolky
ovíněn touhou.

3/5/07 21:40

Bilance

Životní ambice,
zůstal z nich jen prach.
Hledáš prima kšeft,
z kterého nejde smrad.

Šedá je černá,
a z té jde strach.
Láska je nevěrná,
tam jsi ještě stál.

Prázdné ruce nemáš,
tady a teď.
Hlavně konec nezkaž,
do nebe leť.

8/5/07 16:10

Vize

Očima hledím do dveří,
ve kterých tě pořád vidím.
Stále uvnitř soupeříš,
známé vítězství.

Slunce vyjde jen několikrát za rok,
je léčivé.
Pohlcuje zdejší smogy,
praktiky podivné.

Podívej se pozitivně,
znám vůni tvé kůže.
Známky lásky jsou zjevné,
zlé se na chvíli smaže.

8/5/07 16:11

Sudičky

Budeš chovaný ve zlatě .
s city trochu strádat.
Kolem věci krásné,
o city bojovat.

Pak přijde krásná víla,
která tě naučí milovat.
Dá ti křídla
a pocit zdravě se bát.

Proživej život,
užívej každou chvíli.
Už to máš ve svých rukou,

vždy poznej míru..

Kubovi od taťky

8/5/07 20:06

Ukřižován

Dlouze přemýšlíš,
myslíš na ni.
Nikdy nepochopíš,
touha ti brání.

Stále je to horší,
invaze vzpomínek.
Život tě zkouší,
rozhodí tě vztek.

Ponoříš se do citů,
snažíš se volat-
Blíže k tvým rtům,
překážky zdolat.

09/05/07 18:19

Seberealizace

Lístky z květu růže padají k zemi,
voní smutkem.
Barva krve v očích bolí,
padají krušné chvíle.

Trny se vrývají do kůže,
zatneš zuby.
Zkrvavené ruce,
oči zrůdy.

Hoříš vztekem,
hoříš láskou.

Život s jedem,
i donáškou.

10/05/07

Hřbitovní píseň

V saku,
učesaný.
Vskutku,
ale studený.

Vypustil´s duši,
už jsi mrtvý.
Nenecháš se rušit,
program spánkový.

Kámen s tvým jménem
a hromada hlíny.
Poslední štace,
dřevěné peřiny

10/5/07 15:34

Monolog

Obaluješ tukem nervy,
roste „mozol“.
Uvnitř jsi pořád pevný,
kašleš na ten rosol.

Jdeš dál proti proudu,
pěkný záhul.
Navzdory všem soudům,
znáš svou dráhu.

Pořád jsi to ty,
když tvrdíš opak.
To jsou prý odplaty –
za tvůj nejeden rozmar.

10/5/07 19:42

Honzovská

Do uzlíku sbalíš pár věcí
a jdeš na zkušenou.
Posloucháš na cestě řeči,
trapné jsou.

Facek jsi dostal dost,
lížeš si rány.
Slizký mlok,
co si plní přání.

Sladké buchty,
kouzelný děda.
Rány utlumíš,
rány života.

11/5/07 17:36

Mutant

Vláčíš za sebou nohy,
celý svůj svět.
Strach z toho,
cos prožil,
co právě je.

Dobro i zlo se v tobě bije,
zatím nerozhodně.
Špína se za krásu skryje,
mráz tebou projede.

Mutace černé a bílé,
stálá bitva.
Každého stihne,

nejde jen brát.

Vznikl v tobě hybrid zla,
embryo bolesti.
Asi konečná,
zatím neřešíš.

11/5/07 18:17

Úplněk

Když oblohu pokryje závěs hvězd,
iluze vydrží do rána.
Smývá jemný prach z cest,
stíny vryje do bláta.

Pán mnoha mocí,
ušetří i neštěstí.
Můžeš se ve tmě skrýt,
na chvíli se uleví.

Měsíc si tě najde,
můžeš utíkat.
Jeho zář je šarže,
světlem propíchá.

12/5/07 13:39

In memoriam

Studené je tvoje tělo,
normálně jsi umřel.
Už nerosí se čelo,
už žádný problém.

Máš svatozář?
Rozhodně ne!
Vypustíš zášť vůči etice.

Snad se ti dostane cti,

in memoriam.
Pýcha-tvůj syn,
hrdost toho jména.

12/5/0718:06

Orlí drápy

Rozpětí křídel,
zobák trhá potravu.
V divoké přírodě,
silnější v právu.

V korunách stromů,
vysoko v oblacích.
Hořícím stohům.
v červených obydlích.

Drží úchop orla,
ostře jak nůž.
Zde platí tvrdá hra,
znalost je plus.

13/5/07 10:33

Je to síla

Vtáhne tě k sobě,
ani se neptá.
Dá pokoj až v hrobě,
náruživá.

Dáváš jí zabrat,
ale stejně prohraješ.
Nic se dělat nedá,
v moři popluješ.
Ubývá ti síl,
slunce se vzdaluje.
Podle dosáhla cíl,
už si vyskakuje.

14/05/07 17:39

Pojď

Jsou dyn,
kdy připadáš si k ničemu.
Odhodlaný –
pomáhat tomu svému.

Blíže slunci,
blíže smrti.
Na začátek tě vrátí,,
koncem to smrdí.

Lovíš zbytky sil,
zachraňuješ kůži.
Už dávno jsi mrtvý,
do žil infuzi.

15/5/07 17:18

V silném větru

Černé mraky rychle plují oblohou,
schyluje se k bouřce.
Jen tak projdou myslí tvou,
jsou tak pochybné.

Stromy se kývou v poryvu větru,
mávají na pozdrav.
Vymetá špínu
– jalových krav.

Když přijde víchr,
všechno tvé odfoukne,
Jediný tvůj sichr,
to prožité.

15/5/07 21:59

Říše pekla

Přikládají pod kotel,
hoří vzpomínky.
Cos to vlastně chtěl?
Možná odpustky.

Odtrpěl sis svoje,
tak co ještě?
Deprese panuje,
když jsi sám, zvláště.

Kolem ohně,
není úniku.
Sežehnou tě,
dostáváš schizofrenní paniku.

17/05/07 17:58 h.

Vidění

Od hříchu osvobodí modlení,
trochu odpovědnosti.
Pane Bože, pomoz mi –
od hříchu a bolesti.

Tady hledáš odpovědi na nevysvětlitelné,
jak jednáš?
Věřit hlavně v sebe,
nepomůže Otčenáš.

Vírou zfanatizován,
postrádá rozum.
Bičem ponižován,
zavázán hromům.

17/05/07

Tvé mládí

Kožené bundy,
delší vlasy.
Záruka kriminality,
vzorově dráždil's.

Tvrdá hudba,
samé řetězy.
Ostrá ústa,
jiné názory.

Ve tvém světě
prý jen bez líce rub,
rudou bys měl cítit.
Soudruhu,
socialismus,
nikdy nepochopíš.

18/05/07 17:25 h.

Omluvenka

Máš ji rád,
nemůžeš bez ní být.
Co ona, nemůže ti jiná dát,
nehodláš ji ani skrýt.

Znáš ji dobře,
dá ti rozkoš.
Dýka v pochvě,
ženské odnož.

Zaplaví hlavu,
tóny libě zní.
Jsi s ní v limbu,

nejhoršímu zamezí.

18/05/07 21:07 h.

Hrdost beze jména

Do zákulisí těchto stránek –
smíš nahlížet jen ty.
Oceníš spánek,
ale i inspiraci.

Stojíš těm věcem čelem,
hrdost ti nedovolí slzy.
Věci ve tvém světě,
úvahy brzdíš.

Jdeš tmou,
tvou siluetu cítím.
Srdce obou rvou,
hrdost ve tmě chytím.

19/05/07 13:15h.

Panika

Zlo se v tobě hromadí,
oči rudnou vztekem.
Jen ty mě dobře naladíš,
tvoje všechno je mi lékem.

Snad to zvládnou,
věty prolhané.
Vzdáváš se pocitům,
v zajetí emocí.
Vstříc dluhům,
chvátáš ulicí.

19/05/07 13:16h.

Mimika

Co tě dráždí,
co tě vlastně potěší?
Doby zvláštní,
kdy vykvasíš.

Vypovídá o tvých pocitech,
trochu přetvářka.
Jak jsou je nech,
menší zavářka.

**Tyto texty byly vytvořeny na základě
inspirace Kinga Diamonda. ABIGAIL**

21/05/07 10:23

Abigail

Krása jejího těla zdobila plátna mnoha obrazů.
Ve tváři, v očích obavy a strach.
Její duše nemá klid.
Přijde za tebou v noci a bude se tě ptát.
Tma se snoubí se strachem,
mnoho zákoutí toho hradu.
Portréty dynastie sledují každý pohyb,
jejich smrt.

21/05/07 15:07

Pohřeb

Sešli jsme se tu dnes,
abychom se naposledy rozloučili
s tragicky zesnulou Abigail LaFay.
Hrůzný pohled.

Tělo probodlé dřevěným kulem,
který prošel srdcem.

Měla duši Satana.

21/05/07 20:16

Černí jezdci

Oblaka prachu,
jízda koní.
Jezdci ve vlajících hábitech,
neexistující ohořelé duše.
Každý z nich háže černou růží na
hrob Abigail.
Na truhle těžká hlína,
duši nespoutáš.
Za úplňku půjde nocí do říše temnot,
kde uvidí tvou krev.
Nářek bolesti a beznaděje,
křik bezmoci.
Kolem jen ti jezdci
v černých kápích bez tváře.

20/05/07 16:52

Pochod smrti

Šlapat v horku
strašnou dálku,
není cesty zpět.
Zaslouží si tuhle pátku?
Na duši mokravý vřed.

Chodidla pálí,
na nohou krvavé puchýře.
Jen samé ponížení
v bolestech umřeš.

Prý důstojnost,
smrt je vysvobození.
Větší cenu má lidská kost,

cucky chování.

21/5/07 20:58 (Abigail)

Prokletí

Kamenný hrad,
sídlo mocných.
Zapíchlý meč do země,
potřísněný krví slabších.
Podepsal jsi jejich osud,
hlavy napíchlé na kůlech
už nevzdorují-
Havrani jim oči vyklovou,
zbytek zařídí sup.
Ani hradby nezachrání,
mají křídla.

22/5/07 13:36

Kříž

Ve jménu Satana,
se svět kolem promění v prach.
Zjeví se náš pán
a vyzdvihne tě z hlubin.
Vezme tě s sebou do říše temnot.
Sténání a hrůzné zvuky,,
zkrvavené končetiny provází tvé kroky.
Zaprodáš duši ďáblovi...

22/5/07 17:27

Zbloudilec

S rukama v kapsách,
s očima na chodníku.
Dál po ní pátráš,
nezištně navštívíš putiku.

Pod tíhou promilí –

všechno ti splývá.
Málokdy se mýlíš,
i teď to tu usíná.

Hledáš sebe,
hledáš svoji vílu.
Krev v žilách tepe,
hledáš v chlastu sílu.

23/5/07 14:46

Živá kniha

Do stránek se vpila tvá duše,
očima hltáš děj.
Kdosi poslal černé růže,
těch postav rej.

Jsi hlavní hrdinkou,
prožíváš to s ní.
Síla těch tmavých slov,
nezevšední.

Černá umocňuje taje,
celou tě vtáhla.
Strach s tebou hraje,
tma tě přetáhla.

24/5/07 10:25

Hříšná těla

Jen kousky textilu –
halí svůdné ženství.
Vivat letním dnům,
kdy se ženy poodhalí.

Pastva pro tvoje oči,
nevyzpytatelně svůdné.

Krásné víly,
v hlavách noci i dnem.

Jen fyzično,
řád snímáš očima.
Venku horké peklo,
chtíč se ozývá.

25/5/07 13:18

Posedlá

Otvíráš knihu formulí a čar –
mocného pentagramu.
Uprostřed kruhu svíček,
čteš písmo ďábla.
V temnotách těch písmen,
v té jeho moci jsi zestárla.

Ve světě ďábla hledáš vykoupení
a vysvobození.
Přijímáš daň z prodlení,
ve formě utrpení.

Tělo poseto boláky,
hroší kůže.
Z milosti bodáky,
ostré nože.

26/5/07 13:44

Ženský klín

Je to zbraň,
nikdy nezajištěný granát.
Vypočítává saň,
bez lásky láska.

Dá nebo nedá,
věčné dilema.

Je prodejná,
opravdová,
nevinná?
Klínu charita je v tobě a tvých citech.
Pláčeš pěkně,
ale na špatném hrobě.

Dokáže velké věci,
opravdu cíleně.
Použít i oči
a je hotová věc.

27/5/07 12:19

Snůška nadějí

Pátráš po dobrých věcech,
abys měl lupu.
Topíš se v blbých kecech,
argumentů kupu.

Jehla v kupce sena,
to jsou tvoje naděje.
Uvnitř to sténá,
snaha marná je.

Umíráš , jako ti druzí.
Stejně naštvaný a a sprostý.
Pořád jenom prudíš,
ve smrti najdeš světy.

27/05/07 12:20

Na dlouhé lokte

Strávíš každou bolest,
vždy oběť musíš přinést.
A co se války týče,

používáš staré kýchce.

Budoucnost halí černý mrak.
Jsou tu fakta,
je to tak.
Úhel světla není dobrý,
mít čas se to vyvrbit.

Zatím zimou
není zima,
ale maximum ždímá.
Můžeš zpívat protest song,
stejně zní poslední gong.

29/5/07

Pokušení

Svádí tě odvážným výstřihem,
asi něco chce.
Přejdeš to úsměvem,
sice hormonů bouře.

Zdárně odoláváš nájezdům,
gratuluješ si.
Neunikne pohledům,
jsi přece normální.

Jejich zbraň,
svůdné křivky.
Někdy holá plán
a na ní slipky...

29/5/07 10:23

Neslavní hrdinové

Mosty se hroutí –

pod tíhou myšlenek.
Věty se kroutí –
z tajemných hádanek.

Možná je vidíš nerad,
trpaslíky denních akcí.
Do startu neblahý start,
účastníci běžných frakcí.

Bez nich to nemá šťávu,
nebyl bys nic.
Zvládneš těžkou kládu,
zvládneš i víc.

29/05/07 14:00

V zákulisí

Otvíráš dveře,
jdeš do toho.
Láme se stěžen,
končí obchod.

Svědomy bolí,
ale jdeš dál.
Srdce holí,
to sis nepřál.

Přemýšlíš,,
to musíš furt.
Občas nevidíš,
je je ti to buřt.

31/5/07 12:24

Rozlité mlíko

Je silný vítr,
kam tě to odfouklo?

Koukáš jak výr,
tvé tělo víru propadlo.

Na pápěří letí přání,
naivně věříš.
Nedovolené stání,
čekání si pro svém krátíš.

Listuješ den,
snad ještě žiješ.
Co ti hlavou proběhne,
když zameteš?

30/5/07 15:11

Spáleniště

Černá je barva ohně,
zůstává je spoušť.
Černou si projdeš,
plameny zvou.

Zápach spálenin,
všude prach.
Práh bolesti,
kolem jen smrad.

Shořelé trámy,
celá konstrukce.
Umřeš s námi,
nepropadej panice.

30/5/07 20:55

Málo času

Ruce vlhké potem,
nejistý pohled.
Boj s nezdárným koncem,
boj s časem.

Nemá křídla a přesto letí.
Po minulosti se stýská,
co přinesla doba setí
Kalkulace propočetů,
různá bilancování.
Nejdříve vylézt do schodů,
teprve pak se věnovat spaní.

31/5/07 15:00

Střety

Hlavu v dlaních,
v očích slzy.
Nejde ti dál jít
a to tě mrzí.

Není jen černá,
říkají prý.
Lačný po změnách
a to ty víš.

Snídaně v trávě,
drškou na dlažbu.
Vždycky vstaneš,
padáš na hubu.

1/6/07 11:07

Nedobrovolná volba

Žiješ tam, co se dá.
Na výběr nemáš
Sen o důstojném žití,
přežít nucené bytí.

Nahoře huj
a vespod fuj.
Zlomený v půl,
zvedáš pomocnou hůl.

Neochota a lenost,
tož zdejší erb.
Výkalů vrchol,
stáhnou z peněz.

Ryba smrdí od hlavy,
nevinnost mě pobaví.
Smlouva jako stat',
drž hubu a plat'!

1/6/07 18:32

Depka

Mlčíš dlouho,
hlavu sklopenou.
Umíráš touhou,
s tváří ztrápenou.

Cesta klikatá,
vždycky byla.
Nápoj smíchala,
odchází síla.

Červotoči hlodají,
na nic nepřijdou.
Umělecký part sehrají
s vážnou noblesou.

3/6/07 15:20

Prostě jsi

Z dlaní piji tvoje dobro,
pak vtírám do kůže.
Bez tebe je mi smutno,
jsi spása v pohromě.

Cítím tvoje teplo,

tvoje rty.
Vidím to světlo,
slýchám ty sny.
Dráždíš mě smysly,
můj chtíč.
Krví mou srdce kreslíš,
ty všechno smíš.

3/6/07 15:22

Výhrůžky

V dutinách stromů,
ve vzduchu zastrašování a výhrůžek.
S myšlenkou domu
okolí plné přetvářek.

Klid duši,
to nehrozí.
Marně bušíš,
nic se nezmění.

Mají své pocty,
vyhrožují.
Sám jsi slabý,
k zbláznění.

3/6/7 21:06

Ploché nohy

Havrani se houfují,
symbol smrti.
Na kůl napichují,
chvíli si krátí.

Jsi v něčích rukách
a nemůžeš se hnout-

Asi se máš bát
a šířit pohodu.

Tím stálým vzdorováním jsi unaven,
ale žít tak nechceš
Nepohodlný z kola ven,
prostě nepasuješ.

3/6/07 21:49

Romeo a Julie

Krůpěje stékají po bílých pažích,
hltám je dlaní.
Chtěl bych být něžný
a splnit ti každé přání.

Mám žízeň,
umírám touhou.
Zachvátil tě stesk,
tu chvíli, tou chvílkou.

Žiješ ve mně
a těhotný nejsem.
Je to jinde,
oba to víme.

4/6/07 14:41

Zatracenec

Vítr fouká,
stopy v písku mizí.
Na tebe kouká,
zvony se rozezní.

Prach v očích,
skřípe mezi zuby.

Únava svou směnu slouží,
opouštějí tě múzy.

Všechno věšíš na hřebí,
bolí tě tělo.
Budíš smích,
prý důstojný život.

6/6/07/21:13

Chaos

Fusekle chodí po bytě,
vábí smradem.
Jiné jsou zas nalité,
etika chábne.

Promlouváš s duší,
nic ti neřekne.
Černá ti sluší,
smutno bezedné.

V zrcadle hledáš svou tvář,
svůj obraz.
Vidíš v mlze plášť,
je to vzkaz.

7/6/07 16:02

Magie

Bouřka podle předlohy,
jeden blesk stíhá druhý.
Odplaví neduhy
a prý i duhy.

Blesk křížuje pohled,
v srdci tvrdý led.

Přízraku slet,
po svém řeší hned.

Zlem najatí,
magií spjatí.
Před spravedlností nahatí,
zlobou nasáklí.

7/6/07 22:04

Dlouhé sny

Nikdy jsi nebyl vrabčák
a neměl srdce v kalhotách.
Už ti hrají sladčák,
běž pro tu,co máš rád.

Cesta se klikatí,
nejde jít rovně.
Číst v prokletí,
čistí až v hrobě.

Celý život o tom sníš,
sníš o bohatství.
Když nespíš,
tak jej nacházíš.

9/6/07 20:29

Láme srdce

V nocích tě objímá,
city moc nevnímá.
Sváže tě očima,,
úžasná koketa.

Kolika už zlomila srdce?
Splaskli, jak bubliny v řece.

Pár letmých polibků,
stačí jí k úsměvům..

Prý má vyhráno,
snad i dohráno.
Nic dobrého nepřejí,
ocitá se v peřejích.
Nakonec se jí vysmějí

4/6/2007 18:19

Apokalypsa

Z nebe kapou horké kapky oleje,
vichr láme stromy.
Všechno smrtí poseje,
síla drží domy.

Sny obehnané plotem,
tlačí ostnatý drát.
Končíš se dnem,
i pro tebe slunce zapadá.

Nikdo nezabije kříže,
nepostaví hrob.
Mrtvoly letí z výšek,
tříští se o skálu.

10/6/07 13:36

Princezna úsvitu

Držíš laťku vysoko,
stvořena sluncem.
Odnáší tě noc,
přicházíš s úsvitem.

Její úsměv,
vyléčení duše.

Pro mnohé jen dobrý zjev,
nálad střet.

Kolem hlavy svatozář,
laskavé ruce.
Ta ruka tě hladívá,
potěší srdce.

10/6/07 13:38

Upřesnění

Pořád platit prachy
a jen samá buzerace.
Pach mrtvolný,
štvané ovce.

Tady nesmíš zlobit,
jenom podle nich.
Všechno zvenku krásí,
nepodívají se dovnitř.

Asi tu musíš zůstat,
pomalu umírat.
Svině na hřbetu drbat,
vždyť jsi lůza.

12/6/07 9:11

Už

Konzumuješ štěstí,
aspoň letmo.
Nejde vnímat okolí,
nejsi cvok.

Všude faleš
a nervy pracují.
Služby neochotné,
ale furt brečí.

Dojičky krav
a vidina výdětku.
Hurá na mrzáka,
vivat člověku.

12/6/07 15:42

Hromada bláta

Jdeš pouští,
nohy od bláta.
Duše se postí
a je flekatá.

Síly tě opouští,
už nezvládáš jít dál.
Hledáš nějaké roští,
by ses před sluncem schoval.

Nohy se skřížily,
klesáš k zemi.
Naděje mlžily,
nic už není.

13/6/07 15:09

Vlkodlak

Půlnoc se blíží,
nad krajinou zhaslo světlo.
Pohled snížíš,
stavení obchází netvor-

V iluzích
a přece tak skutečný.
Vize neštěstí,
řvoucí ozvěny.

Kdo to je

a co tu dělá?
Chce tvou krev,
i nevinná těla.

13/6/07 15:46

Jdeš tmou

Tvá minulost hoří,
ještě máš vzpomínky.
Každý den lepší,
zažnou plamínky.

Ještě, že tě mám,
že tu vůbec jsi.
Ohořelého mě znáš,
skoro celý spálený.

Jdu ve tmě,
ty ji měníš v šero.
Čas mi hlavu setne,
vodou pošle tělo.

13/6/07 19:14

Pinocchio

Nemáš co dělat,
plachtíš vzduchem.
Dáváš, co máš,
neposloucháš uchem.

Děláš dlouhý nos,
na lidi kolem.
Větou ubohou,
bratří tě s bohem.

Máš prázdné ruce,
prázdné kapsy.
Lačný na louce,
rozevlátý..

14/6/07 09:31

Dobrodruh

Z divokých dálek přijíždíš,
žít tenhle život.
Lepší budoucnost vyhlížíš,
nicotný náboj.

Nedovedeš nic nedělat,
to je asi špatné.
Nebaví tě dál hrát,
zdechl tu pes.

Umírá všechno,
za chvíli budeš studený i ty.
Zhasíná obzor,
končí dobrodružství.

14/6/07 16:05

Čas ďábla

Venku prší,
zvedá se hrozný vítr.
Z kanálů síra srší,
o tomto čase už víš.

Nejsi padavka,
ale dále už to nejde.
Až bude lepší vyhlídka,
skončíš třeba v pekle.

Přisahám, že se upíšu,
peklo jako peklo.
Když uvidím změnu k lepšímu,
vláčíš bezvládné tělo.

19/6/07 17:23

Zpověď hříšníka

Voda někam teče,
v nudě se čas vleče.
Dlouze vřít,
jen se dřít.
Plný byt krásy,
postel spásy.

Ukojit nenasytný chtíč
a konečně být pryč.
Vhodit pár slibů,
pak zmizet v nenávratnu.
Prý šťastný vztah,
to mi ukázala.

Poslouchat upřímné“ řeči,
jak je šťastná v partnerství.
Nakonec jsi nejlepší,
než nadobro zmizíš.
Kolik jsi zůstal ve vzpomínkách?
Tady to končí,
zamykáš.

21/6/07 16:47

Uvolnění

Už je to dávno,
naštěstí minulost.
Bezmocné mrtvo,
z očí tryská zlost.

To bylo tenkrát,

byl jsi mladý.
Pak přišel převrat,
mladý a zmatený.

Zbavili se pout
a nelidských extrémů.
Konečně se hnout,
jít rovně cestu domů.

22/6/07 21:15

Bezhlavý rytíř

Jede na zteč s ďáblem,
hlavu nemaje.
Sklopí oči s pláčem,
tohle prohraje.

Předzvěst čehosi,
třeba mít obavy.
Hučí lesy,
prý je bezhlavý.

Svatá jízda,
hořící meče,
Zástava rudá,
krev teče.

23/6/07 12:51

Hnus

Protéká mezi prsty,
je všude kolem.
Prodíráš se pořád hnusy,
všechno je hnusem.

I love psychika,
improvizace úsměvu.
Vyhrůžkami zamyká,
ať držíš hubu.

Každý den to samé,
naskakují osypky.
Slepota tu vládne,
fajn jsou omítky.

23/6/07 13:32

Radši být popel

Otvíráš oči
Při vědomí , našťvaný.
Srdce slouží,
jinak zůstáváš mrtvý.

Raději někde jinde,
ale není kde.
Nikdo neslyší sten,
nikdo nepomůže.

Radši být popel,
poprosit smrt.
Mučírna tohle,
s ďáblem smlouvu stvrď.

24/6/07 10:41

Zóna strachu

Musíš dělat to,
co chtějí.
Skrývat zlost,
jinam soustředit píli.

Vyprostit se z kleští,

co svírají osobnost.
Zbavit se těhle nesmyslných mezí,
až bude holá kost.

Ponížit jednou i ty,
rádoby pány.
Trochu jim zatopit,
shora padají výkaly.

24/6/07 11:02

Zříceniště

Vzduchem kouzlí opar
a valí se hnilobný pach.
Pár prázdných komnat,
portréty zatracených.

Zdi se vlní,
promlouvají ozvěnou.
Mluví hlasem ze záhrobí,
hlasem ďábla.

Odsouvá se těžké mramorové víko hrobu,
vchází duch Abigail.
Je 7.července 1777,
čas se zastavil.
Abigail pochoduje kamennými chodbami
a hledá svou tvář.
Pamatuješ její oči podlité kví
a v nich strach a prosba o pomoc....

24/6/0716:44

Krásá fyzická

Hluboký dekolt,

krátká sukně.
Tohle je léto
a jeho vůně.

To ti připadá každá krásná,
je to choulostivé.
Podívám se rád,
ale to je asi vše.

Komplex není v kursu,
stát nohama na zemi.
Některá tak dělá kariéru,
praktiky přízemní.

24/6/07 21:29

Báječné žití

Je už většinou jen v pohádkách,
já vím své.
V každého rukách,
holport s peklem.

Slunce vyjde ráno,
větřík hladí listy.
Iluze má vystláno,
i dnes režim přísný.

Stereotyp úžasný,
nemáš slov
Dnu maluješ obrazy,
neumíš s tím hnout.

25/6/07 19:42

Film

Nastavuješ tvář políčkům,
pomlouvám se směješ.
Prostíráš stůl,
nedostatky neřeš.

Očima určuješ role,
hledáš pravdu..
Můžeš jít zadem,
ale nemáš omluvu.

Uniká pointa,
děj herců.
Stav restituenta,
netýká se majetku.

25/6/07 21:43

Mrtvola na hladině

Naděje se schovala,
do zad píchá slunce.
Dlouho se bála,
tvůj malý úžeh.

Pot užívá si vedro,
štípe v očích.
Do duše vstoupilo světlo,
máš inspiraci.

Proudíš vzduchem,
jdeš bez cíle.
Její hlas chodí uchem,
už nikam nepůjdeš

26/6/07

Těžká hlava

Slova podněcují myšlenky,
mění je ve formu.
Je v nich bolest dávných dní,
vhání smutek do domu.

Bloudíš minulostí,
šmátráš ve tmě.
Saješ dřeň kostí,
fotku syna ukládáš pyšně.

Svůj svět v textech,
vepsaný do tváře.
V každém metrech,
do oka slza se dere.

27/6/07

Světlo naděje

Vzbouzí se s ránem,
někdy mraky překáží.
Života pánem,
šero radost překazí.

Brýle stlumí žár,
otáčíš hlavu.
Vidíš jen lodi zád,
z dálky slyšíš slávu.

Prodírá se blíž,
chce tě hřát.
Odhalit se smíš,
zlatý plát.

29/6/07 16.10

Úděl

Tváře otočené do písku,
otlačené bolestí.
Bezmoc se tlačí do stisku,
zlosti do pěstí.

Písek stráví krev,
dál zrcadlem slunce.
Znáš slovo mrtev,
nepotřebuješ ani kvér.

Špína za nehty,
mastný límec.
Argumentují slovy,
jsou stínem.

30/6/07 13:15

Klučina

Buduješ si sám svoje já
a čas utíká.
Jsi na své cestě,
blízko je řeka.

Ty se neztratíš,
všude jsem s tebou.
Trochu po tátovi,
rveme se ve dvou.

Kámoš kámošovi,
jsem na tebe hrdý.
Moje láska nejde vyjádřit slovy,

tvá podoba vazbu potvrdí

Kubovi

1/7/07 20:02

Den vystřídá noc,
vládu přebírá slunce.
Bez zbytečných slov,
zábavné emoce.

Dlouhá pevná nit,
balancuješ na ni.
Dole není síť,
jen zatracení.

Dobře to víš,
jdeš opatrně.
Naději sníš,
tam kdesi je záře.

1/7/07 21:17

Hazardér

Stojíš na břehu řeky,
vzpomínáš.
Skřípeš zuby,
nejjistotu v rukou máš.

Bláto mezi prsty,
bláto všude.
Otázek zástupy,
kuřry plenek.

Sloup dýmu,
Světlušky jisker.
Davy stínů,
smrt je tvým duchem.

3/7/07 17:30

Nájezdník

Drátěná košile,
přilbice, štít.
Vzhůru na zteč,
vůči nim nenávisti se kryt,
ve vlajce tvůj dech.

Kopeš koně do slabin,
oči rudé nenávisti.
Stezka do bažin,
pod kopyty se víří listí.

Za ořem vlají žíně,
krájí vzduch.
Maska tváře vzhlíží líně,
je v ní válečný duch.

3/7/07 18:32

Rozjímáš

Tmavý tunel
a v něm hrozný průvan.
Pár vzpomínek
a hodně silná duchna.

Zralá jablka,
co se v misce smějí.
Za okny pobíhají děcka,
slunka užívají.

Sleduješ to očima
a vrníš blahem.

Duše tvá rozjímá,
radost vzkáže

4/7/07

Kozy na pastvě

Zelená je tráva
a kozy jsou v akci.
Zdravý rozum spásá,
mužství ven se tlačí.

Hluboký výstřih,
v něm dva hroty.
Poklopec naplý příliš,
pěkné má i nohy.

Prostě baba k sežrání,
nemůžeš si pomoci.
Hormon hrůzu nahání,
erekce horor.

5/7/07 9:10

Válka nervů

Dřevěné loutky,
imitace pohádek.
Nezkrotné choutky,
rozhodnutí bez hlásek.

Křídla rádoby machrů,
jejich prázdná slova.
Nemáš jinou volbu,
než ze sebe nechat dělat vola.

Hlavy bez mozku,
těla bez duší.
Kolik ještě dnů?
Ne, to se nehodí.

5/7/07 9:12

Odpovědi

Co zbylo ze všech těch slibů?
Pár odkvetlých květin.
Jen několik blbých vtípů
a neuklizené smetí.

Pevné body,
kterých se držíš.
Do nebe schody,
kterým nevěříš.

Už to šlo,
mluv dále.
Číré dno,
neustále.

5/7/07 9:13

Tahoun

Pod temnou oblohou,
pod přísahou otci.
Naplňuješ každé jeho slovo,
jméno nenecháš špinit.

Má tě rád
a nechce z tebe superstar.
Učíš se s životem prát
a neprohrát.

Nikdy nezapomeň
a buď vždy svůj.
Jsi teď hlavní stavební kámen,
ještě ukážeš budoucím dnům.

5/7/07 17:02

Měkneš

Zapadá slunce,
přichází hvězdy.
Stálá nostalgie,
prázdné večery.

Stopy cizích bot,
česnekový dech.
Suchý z kýblu mop,
ozvěna ve čtyřech zdech.

Nebrečíš,
ale krájíš smutno.
Neřešíš,
když přijdou.

7/7/07 10:25

Titanic

Množství světél,
každá kajuta skrývá svoje tajemství..
Bouřlivých vln předěl,
budoucnost dál neřeší.

Ledovec jménem konečná,
tady život končí.
Dál už osud nezná,
zbytečně beznadějí ječí.
Nic se nedá dělat,
u spousty lidí v životě.
Dav lidí sténá,
spásu najde až v truhle.

7/7/07 20:57

Devastace

Ruce v kapsách,
žvýkačkou děláš bubliny.
Hlavu ve snách,
nejsi nevinný.

Svalově celkem dobrý,
nedovolíš devastaci.
Nedáš se slovy,
dej na prdel té hnusné nemoci.

Neztracuj krásné,
oči měj vždy dokořán.
Polykej slzy slané,
Osud je vždy dán.

18/7/07 16:06

Úpíš

Stále tě to budí,
myšlenky berou směr.
Snad najdeš vykoupení,
všemi deseti ber.

Krví stvrd' svůj úmysl,
vpiš na úmluvu.
Na konci je smrt,
respektuješ popravu.

Nelze jinak,

bolest není vyvážena životem.
U srdce svírá,
už jen trpět.

21/7/07 20:53

Proroctví

Nekonečná a prašná cesta,
stopy volíš sám.
Neupřímná gesta,
studený chrám.

Oči tě vidí,
vidí tvoje kroky.
V tobě bydlí,
odhání soky.

Vyhrání na tahu,
strategie času.
Vzpomínky v prachu,
zmeškaným vlakům.

22/7/07 18:13

Právě

Dech není čistý,
hledám tě v trávě.
Stín není blízký,
díváš se stejně pohrdavě.

Tenhle svět ti nepatří,
tedy pro tebe nezbyvá.
S osudem se nebratříš,
nenávist neskrýváš.

Tělo je přítěž,
ale něco v rakvi ležet musí.

Jsi pěkný kvítek,
ale smrti se nebojíš.

24/7/07 20:50

Za obzorem

Rukou dosáhnout,
okem dohlédnout.
Mžikem propásnout
– chvíli osudnou.

Sluncem pout ???
ani rytíři neujdou.
Světla sloup,
vede bloud.

Svůj kus kout,
řekou naděje plout.

Jít svou pouť,
s tváří svou.

29/7/07 16:08

Odras stínu

Obloha zatáhla závěs,
svítí jen hvězdy.
Zlého strašáka pověs,
mstitel kolem tančí.

Prázdna skutečnost,
všechno při starém.
Nesnášíš polovičatost,
nepřítel den.

Naděje hluboko pod zemí,
sny jsou daleko.
Tvrzení v šetření,
dále než blízko.

8/8/07 21:48

Praská ve švech

Nabitý sál,
mravenčení v rukou.
Na tak tenkém ledě jsi ještě nehrál,
přival neznámých pocitů.

Tisíce zvědavých očí,
tisíce zvědavých tváří.
Tisíckrát se trémou zpotíš,
tisíckrát se vykoupíš.

V té chvíli jsi král,
nervozita vázne na rtech.
Snad, abys hrál,
fantazie praská ve švech.

12/8/07 15:24

Andílek

Tváříčky k zulíbání,
tělíčko človíčka.
Co věcí k probádání,
úsměv sluníčka.

Křidélka pod košílkou,
hladová očka.
Nožky za štěstím pletou,
hřejivá vločka.

Pohlazení maminky,
teplo náruče.
V kapse kamínky,

tvůj bohatý svět

Danečkovi

22/8 17:04

& Sídlo

Všude jen tma,
pod nohama pískot krys.
Cítit zatuchlina,
dávny hnís.

Kamenné zdi,
ohně loučí.
Rozmázlé sny,
štěstí tu zkouší.

Zaschlá krev psů,
špatně sloužili.
Krev špalku,
katy budily.

22/8/17:02

& Oči svědků

Černá zář ve tmě bije do očí,
skřípání zubů řeže ticho.
Tma hrůzám slouží,
strach nachází místo.

Hmatem sjíždíš sliz,
z dále slyšíš kroky.
Na hlavu ti kape hnis,
anděl pomsty čeká roky.

Problémy jsou za tebou,
nevidíš je.
Pořád hledáš světlo,
radši neslyšíš řev.

22/8/ 17:02

& Blázen

Šum pavouků a prošlých dní,
odlétáš na křídlech netopýrů.
Bolesti jsi odčinil,
co obnášel tvůj dluh.

Ploužíš suše,
stale zakopáváš-
Kolem černé růže,
tohle už znáš.

Pofiderní opar,
spáleniště pocitů.
Duši odvar,
naivitou bezbřehou.

22/8/ 17:01

& Spadané listí

Ohýbáš se větrm,
jsi strom.
Klaníš se lidem,
buší zvon.

Pouštíš své listí,
nikdy se nevrátí.
Budoucnost jistí,
v zemi shnít.

Tváře minou,
plují mrtvem.
Vedený vílou,
neznámem.

1/9 12:01

Dívka od vedle

Slova se nesou větrem,
svěží dech.
Mírou stejným metrem,
smůla či pech?

Úsměvy rozdává,
dává ti víc.
Ruku ti podává,
brouzdat s ní smíš.

Stvořená fantaziím
když slunce hladí kraj.
Paprsky orchideji,
hlubší představy plodí strach.

20/9 9:03

Princezna ze zámku

Jen pro ni slunce vstává,
jen pro ni slunce usíná.
Jen tady je zelená tráva,
pro její krásu k jiným
cit umírá.

Jen její svět,
kde není dveří.
Sladkých řečí slet,
jedno, čemu věří.

Věci jen podle ní,
zlatý rámeček.
Svět prolhaný,
jen další blbeček.

20/9 9:04

Pocity

Vzpomínáš na doby,
kdy jsi ještě stál.
Pletl jsi ženským hlavu
a vůbec bylo fajn.

Mraky byly níže
a všechno bylo blíž.
Spadlš z výšek,
kam dobře výš.

Z minulosti jen vzpomínky,
planá gesta.
Jako rajský plyn,
nezdolatelná cesta.

20/9 9:05

S kamennou tváří

Slunce šermuje paprsky,
vytahuje pihy.
Laku odlesky,
prohřáté sliby.

Osud procházíš,
jdeš s kamennou tváří.
V drobné proměníš,
nebojíš se stáří.

Spěcháš za ní,
tvoje oáza.
Se životem klání,
poslední míza.

20/9 9:06

Nic

Nazí a slepí
chodí dokola.
Spoutání okovy s řetězy,
právo je velká neznámá.

Čekají na tvou smrt,
dělají z tebe blbce.
Neúspěchem smrdí,
ztrat' se na té louce.

Jednou tě spláchne vlna,
mají tě v moci.
Stopa důstojná,
jenom falešné řeči.

20/9 9:07

Song

Listuješ ve zpěvníku,
co tě osloví.
Padneš touhou,
cílem tvé hudby.

Už se vidíš,
na podiu superstar.
Nejdřív však musíš
song napsat.

Zpíváš to všem,
zpíváš to jí.
Strašně krátký den,
to vás spojí.

20/9 9:09

Jednou

Kroužíš nebem,
čekáš na příležitost.
Nejsi kreton,
miluješ volnost.

Jednou to přijde,
překonáš mlhu.
Čas vyjde,
bys představil rozum.

Pěšina jen pro tebe,
noha střídá nohu.
Prý štěstí kvete,
vale tvým svodům.

21/9 9:21

Oblaka prachu

Slunce vysoko nad obzorem,
vítr zvedá prach.
Ošetřen vysokým faktorem,
necháš si zdát

Svraštěné obočí,
do očí se práší.
Všechno si vynahradíš
v zámku pomyslným.

Cesta správná,
jen asi v pohádkách.
Bílá vlajka tam,
kde je strach.

22/9 20:21

Sex

Vypadají oddaně,
jsou opilí hormony.
Co skrývá pod textilem,
do hry vchází údy.

Jde se na věc
a žádné strachy.
Jen fyzický sex,
nelze bez čepičky.

Beze slov
a sentimentalit.
Citů rov,
zase někdy přijď

22/9 20:22

Výtahem do prvního

Smrad ztuchliny
ve výklencích moč.
Zvláště „útulný“ ,
když přijde noc.

Nikdo nic nemůže,
každý smí všechno.
Jsou lidi bez kůže,
co stanou tu jednou.

Kamenné schody,
poplivaná malba stěn.
I zde létají múzy
osudy mužů a žen.

25/9 14:51

Paola II

Jsi krásně opálená,
jako každý rok.
Je to jen vzpomínka,
byl jsi cvok.

Vlasy voní sluncem,
tváře zdravě růžové.
Čas pádí rychle,
odkvétá růže.

Tvé oči, úsměv,
nemohu zapomenout.
Dotyky něžné,
chtěl sis ruce mnout.

26/9 19:01

Blízko

Vzpomínky se probouzí,
hledám tvůj dech.
Slunko po obloze krouží,
odpověď v těch zdech.

Myšlenky modré,
jako letní obloha.
Cítům se vzdej,
červená knihovna.

Hloubka hvězd,
poznáváš pravé dálky.
Prašnost cest,
stavíš hrad z touhy.

30/9 12:41

Atypismus

Mlha zvedá tě z bažin,
ztuhlé tělo.
Vnímat se snažíš,
zkřehlý zimou.

Hejno černých vran,
jen jedna je bílá.
Spousta ostrých hran,
jiné nezbývá.

Albín je výjimečný,
snad i tvoje myšlenky.
Obličej bělostný,
prázdné sklenky.

30/9 12:42

Výkřik do tmy

Schyluje se k bouřce,
tlak v trenýrkách.
Která z vás to odnese?
..nebo zase pravačka?

Vůni vlasů ani nevnímáš,
splašené hormony.
Siluetu letmo stíháš,
chudáci city.

V bordelu bys platil,
služby občanům.
Aby ses snad ztratil,
rej klínu.

30/9 12:43

Možná svítá

Možná, asi, snad,
ty termíny nesnášíš.
Ať věci mají spád,
o nemožné se pokoušíš.

Hlavou přemýšlet,
to chceš moc.
Udělat si svoje
a chtít za to milion.

Kolem všeho plno řečí,
úsměv tu je vzácností.
Radši nic nechtít,
ať žije vzdělání.

4/10 15:22

Velké kopce

Hodiny zběsile běží,
svítí jasně na věži radnice.
Chod kolem střetí,
upovídané ulice.

Starosti a problémy,
miliony lidí.
Divadlo bez scény,
dál nevidíš

Ulice černé,
spousta zákoutí.
Myšlenky věrné,
už nezkoušej svou smrt přežít.

4/10 21:14

Majtky (kalhotky)

Chlupy čuhaj z nosa,
ty čumíš kajsik inde.
Sedí tu baba v majtkach,
aj i na to one přide.

Vlní se,
kozy mečí.
Jak až to dojde,
aj i ostatní se hlásí.

Vzadu šňůrka,
vpředu chlupy,
Fajna pry jen půlka,
hormony dupy.

7/10 18:52

Husté roští

V rytmu letních dní,
vlní se sexy zadečky .
Energie plní,
vyhlíží beránci své ovečky.

Ne všechno je super,
jak se zdá.
Tvůj stroj nabírá směr,
zastaví jen porucha.

Složitá cesta,
na duši bláto.
Povaha slizká,
v hlavách naváto.

10/10 20:49

Styl

Džíny a kůže,
zběsilá hudba.
Máš z toho úžeh,
životní pouta.

Dává sílu,
jistí názor.
Braň vílu
v tobě stvořenou.

Infuze do žil,
nic lepšího.
Ostatní je paskvil,
bez listí strom.

10/10 20:50

Kapka strachu

Provazy vody smáčí vše,
co je volné.
Očistné mše,
ze strachu se prolže.

Zařaté pěsti,
z cihel zdi.
Ztracené štěstí,
z hrobu křik.

Otupené ostří,
v obličejí vrásky.
Bolesti se množí,
smrtka kosu brousí.

11/10/ 11:54

Poznání

Hvězdy se v nocích utápí,
měsíc je kočí.
Blůzku slzy zkrápí,
svět se pořád točí.

V zrcadle minulosti,
pochyby stínu.
Cestu dál dobýváš pěstí,
setřást tu tíhu.

Silueta víly,
každou noc tě na rande zve.
Má vzorové míry,
v duši tiše rve.

15/10 21:19

Co je v iluzích

Tak je psáno,
tak je dáno.
Je vše snímáno,
není prohráno.

Myšlenky hlavou proudí,
líní tě soudí.
Pocity se plouží,
úsměvy loudí.

Hustota tu proudí,
individuálně soudí.
Bezhlavě blouzníš,
povyk ztropíš.

15/10 21:17

Zlo

Černý havran,
symbol tvého neštěstí.
Červy do ran,
zobákem procedí.

Tesáky vlků
a zvracení mrtvých.
Míjení proudu,
cos tmám slíbil.

Výraz ďábla,
fošnou přes hřbet.
Hranice vzplála,
dál jen ztrácet.

15/10 21:18

Ozvěnou

Tma přichází bez pozvání,
prach škrábe v očích.
Odcházejí neuznaní,
jen prázdnu slouží.

Přednost je prý mínus
a všechno je v kleci.
Rande s ozvěnou,
bezbarvé věci.

Ostří nožů,
síla větru.
Registruješ prohru,
už chceš domů.

15/10 21:19

Úsudek

Čarovná tě stále více vtahuje,
naděje ztrácí váhu.
Ta svině tě zlynčuje
a nejvíc míří na hlavu.

Otrokem jejich rozmarů,
dílem jejich změn.
Potřebuje potravu,
mezi tebou a světem je zeď

Plodí stud a ponížení,
láme tvoje myšlení.
Ocitneš se ve stavu prodlení,
nervy a soužení.

15/10 21:20

Blouznění

Křik ptáků,
jejich stín ve slunci.
Záchranná brzda vlaku,
nevnímají tu situaci.

Dlouhý život
bez zbytečných keců..
Jen chvilku si zdřímnout,
ale být na příjmu.

Teplo na těle,
prohřátý písek.
Mráz tebou projede,
když procitneš.

18/11 13:33 Chuchelná

Vláška

Jemně prší,
asfalt zkrápí déšť.
Velké sucho děsí,
mokne i tvá pleš.

Z hlavy se ti kouří,
déšť ji zchladí.
V jedné velké louži,
máme se rádi.

Přežijeme všechno,
snad i svoji smrt.
Život je peklo,
na to dám krk.

K zbláznění

Rozzářené oči,
na tváři úsměv.
Zvláštní pohled tíží,
schůzka s budoucností.

Hustý déšť,
bičuje tvé myšlenky.
Nepropustné mříže,
co blokují domněnky.

Řev těch úst,
svraštěné čelo.
Citový půst,
zpcené tělo.

Mračna

Stromy se klaní k zemi,
mraky nad hlavou se honí.
Hrana tiše zvoní,
v porcelánu sloni.

Vzít vítr z plachet,
daň mořím splácet.
Na jedno místo se vracet,
všechno muset snášet.

Jak veverka v temném lese,
chceš konečně ven.
Zbytečná práce,
slizská rezervace.

Šachovnice

Jsi na tahu,
soupeře nevidíš.
V noci na prahu,
průběhu přihlížíš.

Černí a bílí,
prý tu jsou pravidla.
Čas musí jít,
vlastně bojuješ sám.

Strategie vítězství,
záluďné tahy.
Stojíme v přízemí,
nedostatek vláhy.

Odnikud nikam

Dlouze se díváš
do jednoho místa,
jsi ze všeho mimo
Obklopuje tě prach,
nenávidíš svoje tělo.

Sliz se dere všude,
až tě udusí.
Sup mršiny žere,
nikdo o nic neprosí.

Zastávka nikde
„země nikoho“.
Nikdo nepřijde,
snažíš se malovat bílou.

Žalář

Kamenné zdi,
mříží cezený úsvit.
Bezbranné sny,
několikaletý kokpit.

Čeká kata sekera,
kolik zbývá.
Životu nevěra,
argument bývá.

Bezpočet vězňů,
vyryté vzkazy.
Bez plných dnů,
nepřekonatelné hradby.

18/11 13:28

Dračí sluje

Obklopená tajemstvím,
strachu tvář.
Profláknuté záhady,
černé mraky už znáš.

Zápach síry,
světla ohňů.
Symbol vžitý,
koušeš se do rtů.

Tajemno jeskyně,
ozvěny ve tmě.
Vlny vábivé,
obluzují zvědavé.

Ňadra

Nástrojem prožitku,
někdy zdrojem užitku.
Bujná fantazie výrostků,
kolem hodně plků.

Plné oči touhy,
chtíč se snoubí.
Supi nad myšlenkou krouží,
- neúspěch tuší.

Vykukují svůdně,
avšak s textilem.
I nohy dlouhé,
je sexy symbolem.

Vezmi si

Klikatá cesta za štěstím,
vysoké ceny.
Opředeno pověstmi,
oblétají různé scény.

Negativa opustíš,
vzít si kousek štěstí.
Zachovat si svůj klid,
zlost zamknout do pěstí.

Opětuj stejnou mincí,
nenechej nic náhodě.
Nemá cenu být vlídný,
skončí v záchodě.

Přívlastky

Rukama obejmí svět,
dlaní pohlad' moji tvář.
Motýlí přelet,
vždy své jméno máš.

Ať uděláš cokoliv,
máš příjmení.
Vyhledáváš prostory,
miluješ zázemí.

Bloudíš světem,
nějaký člověk.
Stopy zaváté sněhem,
nevalný projev.

Siesta

Nevidíš přes břicho na svět,
na věci kolem.
Chce to nahléd,
být všeho zdrojem.

Klidně oddychuješ,
vypláchl sis hlavu.
Nepocit'uješ stesk,
jen hlubokou únavu.

Břicho napapané,
roste a tráví.
Kdosi jen řekne,
Na zdraví.

Apokalypsa

Střelný prach,
zápalná šňůra.
Nevlídny stav, nic –
- jenom díra.

Vztahy vniveč,
hlava mrtvá.
Smrt sdílet,
život zdrhá.

Konec všeho,
konec iluzí.
Bezvládné tělo,
pod vrstvou prachu tu leží.

Košťe mezi nohy

Ošoupaný plášť,
skleněná koule.
To vše se může zdát,
způsobí bolest.

Lstivý výraz,
mají to v sobě.
Žene je nějaká síla,
tvrdý oříšek.

Jsou tady všude,
rychle mění tvář.
City upřímné,
taky dovedeš lhát.

Dáma jménem Hvězda

Ozdobou večírku,
třešinkou každého dortu.
Královnou valčíku,,
drahokamem oltářů.

Hluboký dekolt,
ňadra razí do dálky.
Neklidný je tvůj kolt,
krouží kolem jako vrány.

Není chlup špatný,
prostě kost.
Ani kousek vadný,
přehlížíš lhostejnost.

Orosená sklenice

Před očima mžitky,
v ústech sucho.
Barevné kytky,
opruzují dlouho.

Zpátky do reality,
krvavé rty.
Tvoje celebrity,
kousky tmy.

Na stole orosená sklenice,
klidně se napij.
Hltni si nejvíce,
ostatní nemají šanci.

Hrob

Honosí se náhrobkem,
vepsáno pokolení.
Smrti násobkem,
smyslu zbavení.

Změní se nastálo,
i city k ní.
Nestojí ani za málo,
máš život v dlaních.

Měsíc svítí mrtvým na cestu,
vylézají Zambie.
Zjevů houf,
ty je nevidíš.

16/12 16:52

Hadrová panna

Je z textilu,
bez sentimentu,
bez citu.
Nevnímá svou vizáž.

Je neživá,
jak daleko dohodíš,
tam mizí tvůj kříž.
Slepené prameny ohňů.

Mé představy,
mé woodoo.
Ve stínu kouta,
bolest dřímá.

Kolik času zbývá?
Ta škvíra chtěvá,
s chutí piva.

30/12 20:31

Sněží

Věříš na bílou nevinnost,
i když je to blbost.
Zdá se být skvost,
vskutku nesmyslný post.

Padá bílé nic,
jen hromada iluzí.
City prostoupeny nostalgií,
s dávkou sentimentality.

Jsou to slzy mých přání,
rozlety na rozlehlých pláních.
Obyčejné sněžení,
hlava v dlaních.

Snoubenci

Oči bloudí po stěnách pokoje,
blízká tvář tě neznale peskuje.
Naivitu buduje,
údajně tě miluje.

Z místnosti jde ozvěna vyhaslých hlasů,
svět nepříjemných trapasů.
Růžová stuha do vlasů,
síla mnoha provazů.

Život ke mně promlouvá,
že jinam odplouvá.
Cesta je dlouhá,
s peklem smlouvá.

Laskavost sama

Sliz protéká prsty,
z rány se řine krev.
Nezajímají mě zítřky,
nezajímá mě dnes.

Klečím tu sám
nad svým hrobem,
smrti se nebojím.
Ještě chvíli to tak bude, pak..

Bude mi fajn,
bude mi náramně.
Schovám si ten taj,
až bude nejhůře.

Jiný svět

Naivita tady kvete,
každodenní úsměv.
Blbost s chytrostí se plete,
nerozeznáš úspěch.

Cílem je vždy terč,
není dovoleno jízlivění..
Neodvrací se tu smeč,
imitace páření.

Fackovací panák,
tam končí přebytek energie.
Vytyčená dráha
a po ní musíš jet.

Klouže to

Prudký svah,
sjeděš to po zadku.
Nenech se předbíhat,
je více nadšenců.

Aktivuješ všechny
svoje ostré hrany,
nemáš jinou možnost.
Ušetříš jim stání – ve frontě na ctnost.

Je třeba tekuté řetězy,
jinak si nabiješ ústa.
Požehnání od matky Teretym
nejen zima je zde hustá.

30/12/07 20:32

Budoucnost

Kráčím v mlze,
odcházím.
Obléhání tvrze,
pojistím.

Chovám se prý drze,
nevidím.
Prý mě to bude mrzet,
nemyslím.

Se smrtí jsem kámoš,
pochopíš.
Kolem jen bahno,
svět vidíš.
Špinavé prádlo,
vyčisti.

V hlavách prázdno,
vyčůraní.
Nemáš právo na vlastní názor,,
uvidí.
Rozšíříš jim obzor,
snad pochopí.
Potáhnu táhlo,
uchopím.
Na hlavách máslo,

1/1/08

Mám se snad ptát

Hejno ptáků,
z nebe padá kdoví co.
Houfy černých mraků,
tělo halí těžké roucho.

Ztrácíš se v očích,
to nerozdýcháš.
Své koně krotíš,
vítr oheň rozdmýchá.

Mám se snad ptát,
kde vlastně jsi?

Na žhavých uhlících stát
a řešit situaci?

Prognózy v barvách,
obloha modrá.
Celý život v hlavě nacpán,
procítá tvoje povaha.

6/1/08

Paprsky

Kopí s ostrou špicí,
hlava chráněná přilbicí.
Zasadit ránu smrtící,
živí nebožtící.

Duše právě spící,
dojídáš poslední lžící.
Modlíš se k Bohu,
pomoc v nedohlednu.

Hledáš ve stohu,
tu pověstnou jehlu.
Sedám si ke stolu,
kde bez pomoci umrznu.

Najednou vidíš jasně,
je to o bláznech.
Hledím prosakuje paprsek,
myšlenky jdou dlouze.

V černém lese,
Snad průsvitném

6/1/08 21:17

Dobré počasí

Vložil jsem emoce,
jsou u všeho.
Někdy hrabou v obětech,
někdy jen kolem projdou.

Kamenná tvář,
jiskra v oku.
Jistý se zdáš,
slova proroků.

Bláto vysychá,
slunce hřeje.
Ta pravá síla,
úspěch se směje.

7/1/07

Anál

Má dvě půlky,
občas trpí průjmy.
Extrémně může dojmout,
někdy všechno nestačí pojmout.

Je to v řiti
a možná i ta věc příští.
Tvé pocity sdílím,
análem na zdi.

Kálím na všechno
a беру tě s sebou.
Zažijeme život,
jen jednou.

10/1/07

Spoutaní

Beznaděj znám,
na život sám.
V rukou prázdný džbán,
jen vidina.

Prochází myslí,
děsné obydlí.
Okrádat se nestydí,
zlomené zdraví.

Musím dřímat,
radši nevnímat.
Se smrtí se líbat,
spásně na truhlu čekat.

11/1/07 21:19

Jepice

Za ruku s dneškem,
bez pravých argumentů.
Ztrácíš přehled,
množství dementů.

Intelligenční kvocient,
ten opravdu kvoká.
Třecí segment,
škola cvoka.
Zástupy myšlenek,
i názory tam jsou.
S životem jepice,
brzy mrou.

16/1 17.16 h.

Hozená rukavice

Dvanáct žen v kruhu
a drží se za ruce.
Znamení pentagramu,
znamení vládce.

Kdo je ten špatný
a za kým jít?
Zkouší city,
promiskuitní.

Nervy drásající,
alibismus.
Ostré lokty,
atheismus.

21/1 16:34 h.

Blues dlažebních kostek

Monitoring tisíce kroků,
krky prázdných hlav.
Stáda tupých volů,
nespočetně krav.

Šoupavá chůze,
i pochodový krok.
Jemná víla v blůze,
i místní cvok.

Procházíš nábřežím vzpomínek,
chodníkem z dlažebních kostek.
Rozkousaným rtem,
po sté to tu projdeš.

23/1 7:30 h.

Řeka pocitů

Proud myšlenek se valí
a bere tě s sebou.
Mnozí tam stáli,
tvář nahou.

S pocitem viny,
stojíš ve frontě.
Bílí havrani
v pochybnostech.

Shluk kolegů a známých,
čekají na tvůj verdikt.
Jsme na strmých svazích,
utíkáme přežit.

29.1. 8:23 h.

Čti!

V těhle řádcích jsi i ty,
ruka v rukávu reality.
Tvář v hlavách identity,
snad ty řádky budou hity.

29.1. 18:05

Plachetnice

Jediná síla byl vítr v plachtách,
bolest zlých pirátů.
Tajemství ukryto ve vlnách,
ostré drápy pařátů.

Láska i zrada na mořích stejné,
jako v normálním životě.
Víla po hladině přejde,
navzdory své nahotě.

Mrtvá těla do vody padají,
apetit žraloků.
Piráti lítost neznají,
znalci patoků.

31/1 21:57

Konec

Prach v očích,
zpcené dlaně.
Dotýkáš se pochvy,
ať promluví zbraně.

Kulka proběhla tvým tělem,
rozlévá se bolest.
Jsi na konci s dechem,

tělo podává protest.

Lámeš se v kolenou.
v ústech cítíš krev,
naděje falešně lžou,
zhrzený hněv.

1/2 20:45

Povídání

O pohádkové lásce,
o bezmezném štěstí.
O naivních bláznech,
povídání před spaním.

Loupežníci v lese,
dětská nevědomost.
Krade se už všude,
rozlezlá vyčůranost.

Bla,bla,bla idea
a zbytečné tlachání.
Ústa ukecaná,
vejdou bez klepání.

5/2 20:25 h.

Naposledy

Prosiš hvězdy o odpuštění,
poslední zbytky sil.
Jsi mimo veškeré dění.
Cítíš,kde jsi včera ŽIL.

Jen meleš na prázdnou ústy,
trochu si tak ulevíš.
Na triko další prohry,
ať už skončí ten tvůj kříž.

Většinou žiješ jen vzpomínkou,
líbáš bílé tělo.
Odkakživa souboj dvou,
máš z toho tvář bledou.

6/2 21:34

Ikarus

Unášen vlnami větru,
ztrácíš se v mlze.
Vyčerpání je patrné z dechu,
tak jsi to přece chtěl.

Otvírá se nový svět,
další dveře života.
Odstranil sis jeden vřed,
zůstala vzpomínka.

Letíš stále výš,
blíže ke slunci.
Co už dávno víš,
smrt životu slouží.

15/2/08 21:08

Prší

V kalužích se odráží svět,
kapky tvoří bubliny.
Prší na všechnen květ,
nedělá rozdíl.

Voda stéká po tvářích,
nebereš si servítky.
Jenom voda zazáří,

všude se vloudí.

Z nebe letí provazy,
svazují všechno kolem.
Co jejich pout' provází?
věci v kabátu novém.

15/2/21:21

Ortel

Proudem necháš tělo nést,
vlnky jsou směr.
Prach z tváře smést,
stáváš slepič děr.

Plout s posledním odlivem,
být jednou z ryb.
Volnosti příznivcem,
opouštíš slib.

Máš toho už vážně dost,
faleš a samá bolest.
K venkovnímu světu jsi dávno plonk,
přeje smrt – život neřeš.

19/2/08

Báječná minulost

Úsměvy krásných dívek,
i neznalých psů.
Bez voňavých kytek,
do jejich životů.

Velká touha,

onen práh chtěče.
Síla v nás,
každíčkým momentem.

V ozvěnách má image,
jsem tu pro vás.
Atmosférou voníš,
nezkoumáš záchranný pás.

19/2/17:22

Nocí

Tělo pohozené v černé noční trávě.
Zraky visí na hvězdami poseté obloze.
Rosa páchá chlad,
je však vedlejší.

Září ostříbřené světy,
co unáší tě do dálek.

20/2/08

Přijď

Blázním po její vůni,
po každém jejím dotyku.
Vlhké rty znamenají únik,
kamsi za chtěčem dvou.

Myšlenkami u tebe,
špulím rty.
Spolu si sebe malujeme,
útěk z reality... přijď

20/2/08

Silní

Zkoumáš mimiku mé tváře,
slůvka mých lačných rtů.
Z těch pocitů býváš blázen,
sluníčko všech dnů.

Ty dny jsou super,
protože tě znám.
Jedno vím však jistě
...nikdo není sám.

20/2/ 20:56

Znova

Před očima běží galerie lásek,
už nic nezmůžeš.
Blbě nahraný pásek,
v bezmoci umřeš.

Hloupě se povyšují,
logika musí pěšky.
V začátcích slibují,
nikdo neslyší prosby touhy.

Znova a znova,
jsi méně než nula.
K nebi letí tvá slova,
na hrudi nesnesitelný tlak.

Hadí uštknutí,
není sérum proti.
Tím vlivem flekatý,
usilovně prosí

21/2/ 21:07

Viník

Bohatý život,
pestrá minulost.
Ublíží teď přímo,
nezvaný host.

Co vlastně zbývá?
Zeptej se jich.
Šťastný si zpívá,
tobě zůstal hřích.

Asi se rád dívá,
když trpíš.
Ta pravá míra,
chce ti nabízet kříž.

22/2/21:42 h.

Zjevení

Lesk havraních křídel,
na zdi visí kříž.
Seznam cizích jmen,
loví tě vlastní stín.

Zkoumáš tuhle víru,
žádná fakta.
Nelejí přesnou míru,
pomyslná střecha.

Nejsem slabý
a nikdy nebudu.
Jsi poněkud známý,
pošlu vizitku.

23/2/21:00

Nulové období

Venku je krásné jarní počasí,
všechno pučí.
Ženské zas kvetou do krásy,
nicky se nudí.

V rozpuku je život kolem,
sluneční paprsky.
Nejvíce bolí srážka s blbcem,
když vládnou nicky.

Je to prostě bomba,
rozhodl osud.
Krásná modelka,
vymírá tvůj druh.

Jaké to je venku?
pozdravuj doma.
Nepochopí nicku,
jednou naplní slova.

25/2/9:17 h.

Mimoň

Jsi v dálce,
jsi tam.
Vyžeň je,
třeba do nikam.

Daleko od všeho,
daleko od života.
Buď v poho...,
jen image dost.

28/2/20:56

ROSKA
Ve tmě

Jen pomalu,
ať neupadneš.
Nacházím tvoji siluetu,
jemné ruce.

Cítím heřmánek vlasů,
vůni kůže.
Dávám volnost dlaním,
tma je peřina.
V jámě rozkoše,
za oponou blaha.

28/2/21:42
ROSKA
Miluji jaro

Po roce je zase tady,
období života.
Poodhalí ženské vnady,
ve slunci dobrota.

Květy práší pyl,
dekolt halí mysl.
V těle řadí hormony,
kapky nejen potu provazí.

29/02/ 20:43
Druhý pohled

Pěšinka vlasů
a notoricky známý obličej.
Dvoření je kult trapasů,
chátráš ve čtyřech zdech.

Prostřední prst ruky
a vše s tím spojeno.
Jenom lidské pudy,
kolem srdce pletivo.

Ten správný pohled,
uznávanou míru.
Do cíle hrdě dojet,
ušetřit další díru.

4/3/17:17
Ono vejce

Buď vejce,
nebo záprtek.
O to teď nejde,
nad věc se povznesme.

Zamysleme se na tím,
nad samotným principem.
Lidé si ho koupí,
jaké vlastně je.

Proniká ta otázka,
na kterou neznáš odpověď.
Z drůbežárny procházka,
nikdy nepoznají roli slepice.

5/3/ 21:57
Blázen

Křivý vlas
a vůle skončit.
Rozhodující je čas,
šanci dobít.

Před očima tma,
obočí do věčka.

Jen abstrakta,
pocitů smečka.

Bláznivé činy,
posedlý v sebe.
Špinavé džíny,
vesele to klouže.

7/3 9:37

Alternativní úchylka

Vizáž masochisty,
myšlenky vraha.
Virtuální plichty,
panenská blána.

Blaho orgasmu,
co prožíváš potají.
Letíš do kosmu,
jen štěbetají.

Neslušná slova,
častý slovník.
Jetá moudrá slova,
logika v tom není.

11/3 21:12

Spáleniště vzpomínek

Včerejšek se vzdaluje,
hluboká minulost.
Hnus opět čaruje,

křivý nos.

Povalují se tu mrtví brouci,
mrtvá lidská těla.
Voda tekoucí,
ruka se ti chvěla.

Ožehlá tvář,
nějakou bolest přece sneseš.
Kol ostnatý drát,
projíždějícím vlakům kyneš.

7/3/ 21:12

Ego

Obrysy tváře,
kontury obličejů.
Grimasa situace,
ego pěstuje.

Obrysy duše,
zanechá tu stopy.
Tlachat můžeš,
reál nejsou sny.

Modeluješ sebe,
jako plastelinu.
Splácheš kapkou krve,
co je ve snu.

Hrdinové

Bojuješ s bezmocí,
k ničemu to není.
Život znechutí,
ono zapřičinění.

Ocenění snad práce,
vlastně nic.
Doživotní mříže,
za nimi studený sníh.

Neslavní hrdinové,
černá story.
Nevyčaruješ úsměv,
zahyneš smutný.

21:47 h.

Spadadné listí

Stromy se ti klaní,
vítr koruny češe.
Stále stejné klání,
pořád horší dnešek.

Omezený svět,
omezená přítomnost.
Individua mají slet,
bídna současnost.

Ze všeho jen úzkost,
kéž už je konec.
Jsi špatný prorok,
pořád někde problém.

24/3 22:47

Spadané listí

Stromy se ti klaní,
vítr koruny češe.
Stále stejné klání,
pořád horší dnešek.

Omezený svět,
omezená přítomnost.
Individua mají slet,
bídna současnost.

Ze všeho jen úzkost,
kéž už je konec.
Jsi špatný prorok,
pořád někde problém.

27/3 8:28

Matador

Torro – smrtící terč,
přijde s barvou krve.
Zbude poslední smeč,
byl vyřčen ortel.

Krev buší ve spáncích,
s adrenalinem v zádech.
Snad stačí prozradit,
proč jednou prohraješ.

Dnes naposled,
začátek konce.
Smrt jde pozdě,
asi hodně práce

1/4/ 21:21

Justice

V taláru přichází,
s hlavou v dlaních.
Pár členů ho provází,
den osudný.

Veřejnost za dveřmi,
mají zákaz vstupu.
Neupřímně se smějí,
díky vyřčenému verdiktu.

Odsouzen k doživotí
v absolutní izolaci...